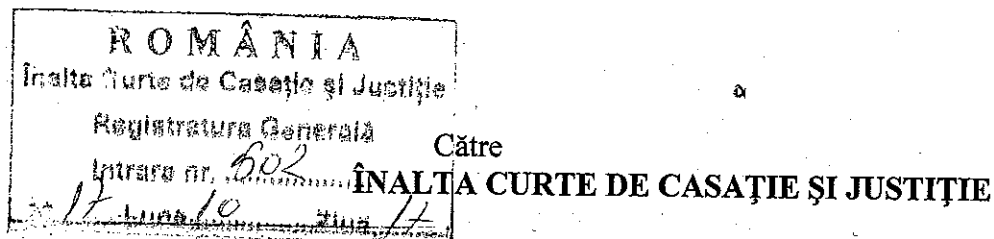

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA

NR. 4544/A/2015 din 12 octombrie 2017

Stimată doamnă Președinte,

Vă înaintăm alăturat recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, în conformitate cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea interpretării și aplicării unitare asupra problemei de drept:

I. Competența de soluționare în primă instanță a litigiilor având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, poliștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din Capitolul 2 al Anexei VII din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice;

II. Prematuritatea /admisibilitatea acțiunilor având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, poliștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din Capitolul 2 al Anexei VII din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, *formulate în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații.*

Atașăm prezentei extras din Hotărârea nr. 18 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel Suceava din data de 12 octombrie 2017.

Cu deosebită considerație,

Judecător Maria ANDRIES
Președintele Curții de Apel Suceava

Către
Înalta Curte de Casație și Justiție
Completul competent să judece recursul în interesul legii

În temeiul art 514 din codul de procedură civilă, vă supunem atenției sesizarea de recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, în vederea pronunțării asupra următoarelor probleme de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești:

I. Competența de soluționare în primă instanță a litigiilor având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din Capitolul 2 al Anexei VII din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice;

II. Prematuritatea / admisibilitatea acțiunilor având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din Capitolul 2 al Anexei VII din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, *formulate în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații;*

Dispoziții legale aplicabile:

Cu privire la pct.I :

ART. 20 alin (1) din Legea nr 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

(1) La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:

Vechime efectivă:

- până la 5 ani - un ajutor egal cu 3 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 5 - 10 ani - un ajutor egal cu 6 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 10 - 15 ani - un ajutor egal cu 8 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 15 - 20 ani - un ajutor egal cu 10 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 20 - 25 ani - un ajutor egal cu 12 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- între 25 - 30 ani - un ajutor egal cu 15 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
- peste 30 ani - un ajutor egal cu 20 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază.

Art 109 din Legea nr 188/1999 privind statutul funcționarilor publici

Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

Art 153 lit f) din legea nr 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind:

- f) refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri privind drepturile de asigurări sociale;

Cu privire la pct II:

ART. 20 alin (1) din Legea nr 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (redat mai sus)

Art13 din Legea nr. 285/2010

În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Art 9 din OUG nr 80/2010

În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

Art 2 din OUG nr 84/2012

Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.

Art 10 din OUG 103/2013

În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

Art 9 alin 1 din OUG 83/2014

În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Art 11 alin 1 din OUG nr 57/2015

În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Art 10 din OUG nr 99/2016

În perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Art 1 alin 3 din OUG nr 9/2017

Prevederile art. 1 alin. (3) - (5), art. 2 - 4, art. 5 alin. (2) - (4) și art. 6 - 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017.

DECIZIA Nr. 16 din 8 iunie 2015 a ÎCCJ- completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în monitorul Oficial nr 525/15.07.2015

„Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.036/109/2013, și stabilește că:

Dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie - 31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 8 iunie 2015.,,

Art 521 alin 3 cod procedură civilă

Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

D). Cu privire la **competența materială a instanței**, precizăm că la Cap II, pct. 4, din minuta întocmită cu ocazia întâlnirii președinților secțiilor de contencios administrativ și fiscal de la Înalta Curte de Casație și Justiție de la Înalta Curte de Casație și Justiție și curțile de apel, organizată la Oradea în perioada 30 - 31 mai 2016, s-a stabilit că:

Articolul 20 alin. (1) din Capitolul 2 al Anexei VII din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice reglementează un ajutor social de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, iar nu un drept salarial convenit unor funcționari publici aflați în activitate, în derularea unui raport de serviciu, pentru a fi incidente dispozițiile art. 109 din Legea nr. 188/1999. Aceasta este interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, în deciziile nr. 2965 din 7 martie 2013 și nr. 61 din 7 ianuarie 2011, de unde se desprinde concluzia că astfel de litigii se soluționează în primă instanță de tribunalul/completul specializat în materia conflictelor de muncă și asigurări sociale.

Pe de altă parte, problema de drept a fost dezbătută în cadrul întâlnirii reprezentanților CSM cu președinții secțiilor pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale ale curților de

apel, ce a avut loc la Craiova în perioada 29-30.06.2017, a cărei minută nu este încă redactată și publicată.

Redăm opinia formatorului INM de la această întâlnire asupra problemei de drept:

„Potrivit art. 109 din Legea nr. 188/1999: „Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.” Ca urmare, se pune problema aplicabilității art. 153 lit. f) din Legea nr. 263/2010, care prevede competența instanțelor de asigurări sociale în cauzele privind refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri privind drepturile de asigurări sociale.

Așadar, pentru a ne afla în situația de excepție, prin care este expres statornicită competența instanțelor de asigurări sociale, ar trebui ca natura juridică a ajutorului cuvenit la trecerea în rezervă, în temeiul art. 20 din Anexa VII, Secțiunea a III-a din Legea nr. 284/2010 - să fie cea a unui drept de asigurări sociale.

În realitate, dreptul avut în vedere nu se încadrează în rândul drepturilor de asigurări sociale avute în vedere la art. 51 (care enumera categoriile de pensii) sau art. 121 din Legea nr. 263/2010 (care enumera prestațiile care se mai pot acorda, în afara pensiilor). Ajutorul cuvenit la trecerea în rezervă, în temeiul art. 20 din Anexa VII din Legea nr. 284/2010 (o lege care privește salarizarea), este un drept asociat prestării unei anumite activități, în temeiul unui raport de serviciu, și care atrage competența instanțelor de contencios administrativ așa după cum un litigiu privind compensația cuvenită unui salariat la încetarea contractului de muncă ar fi de competența instanței de drept al muncii.

În plus, sursa din care se efectuează plata ajutorului cuvenit la trecerea în rezervă nu o constituie bugetul asigurărilor sociale de stat, ceea ce probează încă o dată natura juridică diferită de cea a drepturilor de asigurări sociale a dreptului avut în vedere.

În concluzie, apreciem îndreptățită cea de a doua opinie. Ajutorul, respectiv, indemnizația sau compensația solicitată de către reclamant nu poate fi calificat ca fiind un drept de asigurări sociale, astfel încât competența de soluționare a litigiilor cu privire la acordarea acestuia revine instanțelor de contencios administrativ.”

Astfel, în această interpretare(n.r) compensațiile acordate la încetarea raporturilor de muncă/de serviciu sau la concediere sunt drepturi născute - în temeiul legii sau contractelor colective de muncă - din raporturile de muncă sau de serviciu, fiind astfel judecate **în raport de calitatea avută de solicitant - salariat sau funcționar public** - ca litigii de muncă sau litigii de contencios administrativ

Examen jurisprudențial

Instanțe care au soluționat litigiile (în considerarea raportului de serviciu în care s-au aflat părțile), conform art 109 din Legea nr 188/1999, în cadrul secțiilor de contencios administrativ și fiscal:

Curtea de Apel Bacău (deciziile nr 1150,1151,1152/23.09.2016)

Curtea de Apel Iași (decizia nr 544/23.05.2016)

Curtea de Apel Oradea (decizia nr 1188/CA/2016-R/1.06.2016, decizia nr 1522/CA/2016-R/1.07.2016)

Curtea de apel Galați (decizia nr 954/15.09.2016)

Curtea de Apel Brașov (deciziile nr 1051/R/2015, 1220/R/2015)

Curtea de apel Cluj (deciziile nr 226/2015, 124/2015, 403/2016, 1878/2016, 551/2016, 518/2016)

Curtea de Apel Pitești (sent nr 505/2016, Tribunalul Argeș)

Curtea de Apel București (decizia nr 5936/2015, nr 1024/2016, nr 5332/2015, nr 5034/2015

Instanțe care au soluționat litigiile în cadrul secțiilor/completelor specializate în materia conflictelor de muncă și asigurări sociale:

Curtea de Apel Timișoara (decizia nr 833/21.06.2016, decizia nr 1156A/29.09.2016)
Curtea de apel Cluj (decizia nr820/R/2014)
Curtea de apel Alba Iulia (decizia nr 377/2015)
Curtea de Apel Constanța (decizia nr 104/CM/2015, nr 511/CM/2015)
Curtea de Apel Ploiești (decizia nr 1798/2016)
Curtea de Apel Craiova (decizia nr 2022/2015, sentința nr 94/2017)
Curtea de Apel București (decizia nr 3438/2015, sent nr 1695/2015, dec nr 1180/2015)
Curtea de Apel Suceava- decizia nr 537/2017

2. Cu privire la **prematuritatea/ admisibilitatea acțiunilor având ca obiect plata sumelor de bani** conform reglementărilor precizate s-au conturat două opinii:

a) Acțiunile sunt premature introduse.

Astfel, potrivit art. 20 din Anexa VII din Legea nr.284/2010:

(1) La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:...

(2) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitate peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază.

Potrivit art13 din Legea nr. 285/2010, în anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Aceste prevederi de principiu au fost reluate prin acte normative ulterioare, succesive, respectiv art.9 din O.U.G. nr. 80/2010, , art.2 din O.U.G.nr.84/2012, art.10 din O.U.G. nr.103/2013, art. 9 alin. 1 din OUG nr. 83/2014.

Potrivit celui din urmă articol invocat, în anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

Pentru anul 2016 a fost adoptat un act normativ cu prevederi similare, respectiv OUG nr. 57/2015 - în anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică., prevederile de mai sus fiind prelungite până la 31.12.2017, prin art 10 din OUG 99/2016, respectiv art 1 alin 3 din OUG nr 9/2017.

Referitor la aplicarea/efectele acestor acte normative (art. 9 din Legea nr. 118/2010, art.9 din O.U.G. nr. 80/2010, art.9 din Legea nr. 283/2011, art.2 din O.U.G.nr.84/2012, art.10 din O.U.G. nr.103/2013), raportate la art.2, Anexa IV/2 din Legea nr.330/2009 și la art. 20, Anexa VII din Legea nr. 284/2010, a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr.16 din 8.06.2015 pronunțată în dosarul nr.689/1/2015, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă de Contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 14.01.2015 și a stabilit că dispozițiile art. 9 din Legea nr.118/2010 privind unele măsuri necesare restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului de acordare a ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie – 31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept.

Este de observat, în acest context, că deși prin decizia în discuție s-a stabilit că dreptul în sine nu a fost înlăturat, punându-se în discuție doar exercițiul său, instanța supremă a reținut în mod expres, în egală măsură, că exercițiul dreptului este **suspendat**, ceea ce înseamnă că, temporar, **nu poate fi valorificat**.

Că este așa și că ICCJ nu a negat aceste efecte ale actelor normative analizate, rezultă din considerentele sale, relative la posibilitatea statului de a interveni asupra drepturilor vizate:

Rațiunea măsurii dispuse de legiuitor își are izvorul într-o situație de excepție, respectiv criza economică a țării, context în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că statul are dreptul de a suspenda sau suprima anumite retribuiții și că, prin adoptarea Legii nr. 118/2010, ingerința statului a fost prevăzută de lege și a urmărit un interes public, respectiv protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului, pe fondul crizei economice din țară (Decizia de inadmisibilitate pronunțată la data de 6 decembrie 2011 în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, Felicia Mihaieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României).

Referitor la natura drepturilor acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă, Curtea Constituțională a statuat că aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora. Ele nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este în drept să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării lor, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală (deciziile nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, nr. 326 din 25 iunie 2013 și nr. 334 din 12 iunie 2014).

De altfel, instanța de contencios constituțional a reținut constant în jurisprudența sa faptul că statul are deplină legitimitate constituțională de a acorda sporuri, premii periodice și alte stimulente personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea sunt drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul are libertatea de le modifica în diferite perioade de timp, de a le suspenda și chiar de a dispune anularea lor (deciziile Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, nr. 1.250 din 7 octombrie 2010 și nr. 1.658 din 28 decembrie 2010).

Față de aceste statuări, dreptul a cărui valorificare o solicită reclamantul – plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 din Anexa VII a Legii nr. 284/2010, nu este activ.

Raționamentul care a stat la baza Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.16/18.06.2015, potrivit căruia exercițiul dreptului este suspendat în intervalul 3 iulie – 31 decembrie 2010, se impune și pentru perioada 2011-2017, când legiuitorul a statuat imperativ că aceste ajutoare nu se acordă.

Rațiunea acestei interpretări este impusă de succesiunea neîntreruptă în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în perioada 01.01.2011 - 2017.

Sub acest aspect, relativ la măsurile financiare instituite, Curtea Constituțională a reținut că aceste măsuri nu aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, ci doar amână acordarea ajutoarelor/indemnizațiilor pe o perioadă limitată de timp, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză (deciziile nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 și nr. 291 din 23 mai 2013).

În ceea ce privește compatibilitatea măsurilor instituite de legiuitor, cu garanțiile CEDO, în prezentele considerente s-a sugerat deja, preluându-se punctul de vedere al ICCJ, că acestea nu aduc atingere unui drept fundamental și că acțiunile statului se înscriu în marja sa de acțiune, având drept scop prezervarea unui interes public, respectiv protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului.

Relativ la potențialul discriminatoriu al măsurii de suspendare a exercițiului dreptului, se notează că deși este adevărat că prin actele normative analizate în speță s-au creat premisele unui regim diferit între funcționarii pensionați înainte și după intrarea lor în vigoare, această situație nu este în sine nelegală, de vreme ce diferențele în discuție sunt justificate de aplicarea unor norme juridice distincte, adoptate potrivit unor rațiuni speciale, proprii contextului economic și social care le-a generat.

În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 669/2012, într-o speță în care a avut a statua cu privire la o chestiune similară celei din pricina de față, respectiv pretinsa discriminare între persoanele care au trecut la o tranșă superioară de vechime în cursul anului 2011 și cele care au trecut la o astfel de tranșă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.

A reținut Curtea, în concret, următoarele: *Avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se face potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea subliniază faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.*

Pentru aceste motive, unele instanțe au respins acțiunile ca prematur introduse.

- b) Acțiuni respinse ca nefondate/neîntemeiate (considerente relativ identice cu cele de la lit a)*
- c) Acțiunile sunt întemeiate, angajatorul fiind obligat la plata ajutoarelor / indemnizațiilor*

Prin decizia nr. 16/2016 dată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea chestiunii de drept de mai sus, s-a reținut că prin actele normative învederate, s-a amânat pe o perioadă limitată de timp plata ajutoarelor/ indemnizațiilor, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză.

Prin urmare, plata drepturilor nu poate fi amânată la infinit. De altfel, din preambulul ordonanțelor de urgență prin care s-a amânat plata, rezultă că această decizie nu a fost determinată de o criză financiară ci de un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetare și a deficitului bugetar. Or, plata oricărui drept salarial ori alt beneficiu în legătură cu raportul de muncă sau încetarea acestuia generează un impact bugetar suplimentar, astfel încât nu poate fi amânată plata an de an. Câtă vreme legiuitorul nu a abrogat drepturile litigioase, rezultă că nu este dată o veritabilă criză financiară (care ar fi justificat o asemenea măsură, nefiind în discuție drepturi fundamentale ci doar beneficii și privilegii) ci doar o chestiune de organizare a bugetului și de reducere a cheltuielilor publice, împrejurări care nu pot amâna *sine die* plata drepturilor recunoscute de lege.

d) Acțiunile sunt întemeiate, angajatorul fiind obligat la plata ajutoarelor/ indemnizațiilor, la încetarea cauzei de suspendare legală. (considerente relativ identice cu cele de la lit c)

Examen jurisprudențial:

a) Acțiuni respinse ca premature introduse

Curtea de Apel Iași- decizia nr . 544/2016

Curtea de Apel Brașov –decizia nr 1220/R/2015, 1094/R/2015

Curtea de Apel Cluj- decizia nr 226/2015, nr 403/2016, 1878/2016

Curtea de Apel Ploiești- decizia nr 1798/2016

Curtea de Apel București- decizia nr 5034/2015

Curtea de Apel Suceava – dec nr 537/2017

b) Acțiuni respinse ca nefondate/neîntemeiate

Curtea de Apel Bacău- deciziile nr. 1150, 1151, 1152/2016;

Curtea de Apel Timișoara- deciziile nr 833/2016, 1156A/2016;

Curtea de Apel Oradea- decizia nr 1188/CA/2016-R/1.06.2016, decizia nr 1522/CA/2016-R/1.07.2016;

Curtea de Apel Galați- decizia nr 954/2016

Curtea de Apel Brașov- decizia nr 1051/R/2015, nr 265/R/2014

Curtea de Apel Alba Iulia- decizia nr 377/2015

Curtea de Apel Constanța- decizia nr 104/CM/2015, nr 511/CM/2015

Curtea de Apel București- decizia nr 3438/2015, nr 5936/2015, nr 1180/2015

c) Acțiuni întemeiate, angajatorul fiind obligat la plata ajutoarelor / indemnizațiilor

Curtea de Apel Cluj- decizia nr 124/2015, nr 551/2016, nr 518/2016

- d) Acțiunile sunt întemeiate, angajatorul fiind obligat la plata ajutoarelor/ indemnizațiilor, la încetarea cauzei de suspendare legală.

Curtea de Apel București- decizia nr 1024/2016, decizia nr 5332/2015

În susținerea prezentei cereri atașăm hotărârile judecătorești prin care s-au pronunțat soluții diferite asupra problemelor de drept supuse analizei.